

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۲۵

شاهولی ارين

د مخدره توکو کر، تولید او استعمال

(دویمه برخه)

درنو لوستونکو د ځينو منابعو نه د راټول شوو معلوماتو په نظر کې نيولو سره دلته غواړم د مخدره توکو پر لغوي او اصطلاحي معنا او مفاهيمو لنډ معلومات وړاندې کړم.

د (مخدر) کلمه له خدر څخه اخيستل شوي چې د ضعف، تنبلي او سستي په معنا استعمال شوي ده.

د لغوي او اصطلاحي معناگانو ترمنځ اړيکه له ورايه ليدل کيږي، ځکه په لغوي معنی کې ضعف، سستي، تياره ټول شتون لري او په اصطلاحي معنی کې هم نوموړی مفهوم نغښتی دی چې په لاندې کرښو کې به څرگند شي.

په لنډه توگه ویلای شو چې (مخدر) عربي لفظ او د اسم فاعل صيغه ده، جمع يې مخدرات راځي، هغه شي ته ویل کيږي چې انساني عقل په موقت او يا دایمي توگه تر پوښښ لاندې راولي او په يوه شکل د اشکالو سره عقل له فعالیت څخه غورځوي، په اسلامي فقه کې د همدې ډول توکو لپاره د مسکر کلمه زیاته کارول کيږي، ځکه د مسکر کلمه په شرعي نصوصو کې راغلي ده، له همدې کبله یو شمیر فقهاء د مخدراتو پر ځای د مسکراتو کلمه په خپلو بحثونو کې استعمالوي، اما د دواړو کلمو ترمنځ مشترکات او متفرقات شتون لري.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

په لغوي لحاظ مسکرات پر هغو نشه لرونکو توکو باندې ښه صدق کوي چې مست کونکي وي، اما کيدای شي مخدر مست کونکی هم وي او يا تنها د اعضا وو د ضعف او سستي باعث کيدونکی وي.

همدا ډول د مخدره توکو لپاره مختلف اصطلاحي تعريفونه پوهانو وړاندې کړي دي، چې هر تعريف له معيني زاويې څخه دغو توکو ته نظر وړاندې کړی دی.

په شرعي لحاظ د مخدر تعريف: «هر هغه توکي چې د الله تعالی د مکرم انسان د شخصيت په تفکیر کې بدلون پيدا کوي، عقل يې تر پوښښ لاندې راولي، تشويشونه ورته پېښه وي او بدلون ورکوي مخدر بلل کيږي.»

يو شمير پوهانو مخدره توکي داسې معرفي کړي دي: «مخدر هغه توکي دي چې پرته له نشاط او خوشحالی څخه عقل او حواس پټوي.»

په شرعي لحاظ هر ډول نشه لرونکي مادي ته (خمر) ويل کيږي، خمر د قرآني نصوصو او نبوي احاديثو، د اجماع او قياس په اساس حرام بلل شوی نشه يې توکي دي.

په شرعي لحاظ مخدره توکي په دوه برخو باندې ويشل کيدای شي:

- لومړی هغه مخدر چې هغو ته شراب ويل کيږي د حرامو ترڅنګ ځينونکي باندې يې شرعي حد لازميږي.

- دويم له شرابو پرته نور نشه يې توکي دي چې د حرامو له نظره ثابت او جزايي تعزيري دي، د هر هيواد مقننه قوه د هغې د شدت او خفت په اړه تصميم نيولی شي.

په علمي لحاظ: «هغه مواد او مرکبات چې انسان معتاد کوي او ضرر ورته رسوي مخدر بلل کيږي.»

يو شمير نور پوهان مخدره توکي په لاندې توګه معرفي کوي:

«مخدر هغه کيمياوي ماده ده چې له ګنګستوب، خوب او بېواکۍ سره مل دردونه ارامه وي.»

په لومړي علمي تعريف کې مختلفو نقطو ته پاملرنه شوي ده، د اعتياد باعث کيدلو او انسان ته د ضرر رسولو پر نقطه باندې زيات ټينګار شوی دی.

په دويم علمي تعريف کې د دردونو د آرامتيا چې له ګنګستوب، خوب او بېواکۍ سره مل وي ښودل شوی دی، دغه تعريف په حقيقت کې زيات پر هغو مخدره توکو صدق کوي چې هغه مسکن دي او په طبي چارو کې په زياته پيمانه کارول کيږي.

نړيوال صحي سازمان بيا مخدره توکي داسې معرفي کوي:

هرې هغې خامې يا جوړې شوې مادې ته ويل کيږي چې له ځان سره خوب ورکونکي، تسکينونکي او ياستونکي عناصر ولري، کله چې د غير طبي غرضونو لپاره وکارول شي د معتاد کيدو باعث کيږي.

په افغانستان کې د مخدره توکو د قوانينو په اړه څو ځله تغيرات راوستل شوي دي، چې له همدې کبله اړوند قوانين هم ځانګړې ښې لري؛ له ټولو تعريفونو څخه لاندني تعريفونه غوره دي:

«هر هغه توکي چې استعمال يې اعتياد رامنځته کوي، فکري، عصبي تشويشات پېښوي، اخلاقي انحطاط ايجادوي، سبب د صعب العلاج امراضو ګرزي او يا نور صحي او اجتماعي مشکلات رامنځته کوي مخدر بلل کيږي.»

نور بيا